

и полезно да кажемъ пакъ нѣщо за тази болестъ, като се спремъ главно върху означенитѣ три точки.

*

1. Какъ се приготвя добъръ и точенъ разтворъ? Преди всичко нека припомнимъ, че сигуренъ лѣкъ противъ пероноспотарата е така наречениятъ „бордолезовъ“ разтворъ, който е познатъ на всички лозари. Той се приготвя отъ синъ камъкъ и варъ. Тукъ му е мѣстото да кажемъ, че този лѣкъ **не лѣкува**, а само **предпазва**. Следъ като заразата е станала, никакво прѣскане **не може да помогне — не може да спре развитието на болестта**.

За да има сигуренъ успѣхъ отъ предпазителното прѣскане, по-горе казахме, какъвъ трѣбва да бѣде разтворътъ. Съ такъвъ разтворъ ние си служихме много години, и то винаги успѣшно. Такъвъ може да си приготи и най-неграмотниятъ лозаръ. Приготвянето му става съ така нареченитѣ реактивни книжки — „лакмусова“ синя и „фенолфталеинова“ бѣла. Такива книжки всѣки може да си купи по за 2—3 лева отъ аптека или дрогерия или отъ агрономно бюро.

Ето самия начинъ за приготвянето: да речемъ, че трѣбва да приготвимъ 100 литри „бордолезовъ“ разтворъ. Въ единъ дървенъ или глиненъ сѣдъ (помни: никога сѣдътъ да не бѣде металически!) се разтваря нужниятъ синъ камъкъ (за 100 литри бордолезовъ разтворъ взема се $1\frac{1}{2}$ кгр. синъ камъкъ). Разтварянето се прави съ студена вода, а не съ вряща, както нѣкои още вършатъ. Въ другъ сѣдъ се приготвя варовниятъ разтворъ — отъ негасена или **прѣсно** гасена варъ. Въ нашата практика ние никога не сме теглили (отмѣрвали) варъта. Понеже тя не винаги е еднакво чиста — съдържа повече или по-малко пѣсъкъ, чакълъ и др., ако я теглимъ бихме попаднали въ грѣшки.

Щомъ бждатъ готови двата разтвора, почва се смѣсването имъ. Правило е: варовниятъ разтворъ да се сипва въ синкамъковия. Ако си служимъ съ синята книжка (едно малко парченце), предварително я потопяваме въ синкамъковия разтворъ, отъ който тя ще почервенѣе. При сипването на варовния разтворъ въ синкамъковия (сипва се по малко и постепенно) при постоянно бъркане съ нѣкаква дървена бъркалка, потопява се често въ **общия** разтворъ зачервената книжка. Щомъ се забележи, че книжката започне да посинява, сипването на варовния разтворъ се спира. Това промѣнение цвѣта на книжката отъ червенъ на синъ показва, че сипаната варъ въ синкамъковия разтворъ е унищожила свободната **сѣрна** киселина въ последния. Съ сжщата книжка и споредъ